

10 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

GRACEHURST LIMITED ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Ενάγουσες,

v.

DANUBE LLOYD (CYPRUS) ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εναγομένων.

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 5/95)

Ναυτοδικείο — Δικονομία Ναυτοδικείου — Επίδοση κλητηρίου αγωγής σε ετερόρρυθμο συνεταιρο εναγομένης εταιρείας, δεν είναι έγκυρη και δεσμευτική για την εταιρεία.

Με ex parte αίτησή τους ενώπιον του Ναυτοδικείου, οι ενάγοντες 5
ζήτησαν έκδοση διατάγματος για υποκατάστατη επίδοση του κλητη-
ρίου της αγωγής τους εναντίον της εναγομένης 1 ετερόρρυθμης εται-
ρείας, με επίδοσή του σε ετερόρρυθμο εταίρο της.

Αποφασίστηκε ότι: 10

(1) Το νομικό πλαίσιο της αίτησης για υποκατάστατη επίδοση σε 5
ετερόρρυθμο εταιρεία με επίδοση του κλητηρίου της αγωγής σε
ετερόρρυθμο εταίρο, ήταν ο Θ. 19 του περί Δικαιοδοσίας Ναυ- 15
τοδικείου Διαδικαστικού Κανονισμού, με βάση τον οποίο η
επίδοση σε ετερόρρυθμο εταίρο δεν είναι έγκυρη και δεσμευτι-
κή για την εταιρεία.

Η αίτηση απορρίφθηκε. 20

Αίτηση σε αγωγή Ναυτοδικείου.

Αίτηση στην Αγωγή Ναυτοδικείου (Αρ. 5/95) με την οποία οι αι- 25
τητές ζητούν διάταγμα του Δικαστηρίου που να επιτρέπει υποκα-
τάστατη επίδοση στην εναγομένη 1 ετερόρρυθμη εταιρεία διά επι-
δόσεως του κλητηρίου της αγωγής σε ετερόρρυθμο εταίρο.

Τ. Κατσιδίδης για Κ. Ερωτοκρίτου, για τις Ενάγουσες - Αιτή-

τριες.

5 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι ενάγου-
σες είναι αλλοδαπές εταιρείες. Η πρώτη έχει την έδρα της στο
Ηνωμένο Βασίλειο και η ενάγουσα 2 στην Ισπανία. Έχουν εγείρει
σοβαρές απαιτήσεις εναντίον της εναγομένης 1 Danube Lloyd
(Cyprus). Συγκεκριμένα, διεκδικούν αποζημιώσεις πέραν των 99
10 εκατομμυρίων πεσέτας Ισπανίας για παράβαση συμφωνίας ή αμέ-
λεια της εναγομένης, των υπαλλήλων ή αντιπροσώπων της. Η
αξίωση αφορά ζημιές που οι ενάγουσες ισχυρίζονται πως υπέστη-
σαν τα εμπορεύματά τους κατά τη μεταφορά και/ή μεταφόρτωσή
τους στο πλοίο SOFIA (εναγόμενο 2) από την Μπρατισλάβα στο
15 Puerto Sagunto (Valencia). Διαζευκτικά, προβάλλουν την απαίτηση
αυτή για τους ίδιους λόγους εναντίον των εναγόμενων πλοίων 2
έως 8 για τις ζημιές, που σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των ενα-
γουσών, προκλήθηκαν στα εμπορεύματά τους κατά τη μεταφορά ή
μεταφόρτωσή τους στο πλοίο SOFIA από τη Βάρνα Βουλγαρίας
στο πιο πάνω ισπανικό λιμάνι.

20 Μέχρι τώρα έχει δεχθεί επίδοση δικηγορικό γραφείο της Λευ-
κωσίας εκ μέρους των ιδιοκτητών των εναγόμενων πλοίων 3 και
5, αλλά δεν έγινε επίδοση του κλητηρίου εντάλματος σε κανένα
από τους υπόλοιπους εναγομένους. Η ex parte αίτηση που έχω
25 ενώπιόν μου αφορά την εναγομένη 1 (εφεξής εναγομένη). Επιζη-
τείται η έκδοση διατάγματος που να επιτρέπει υποκατάστατη επί-
δοση του κλητηρίου ή ειδοποίησης του κλητηρίου σε ετερόρρυθμο
συνέταιρο της εναγομένης, την εταιρεία Bayerische Lloyd A.G.,
στη διεύθυνσή της στη Γερμανία: βλ. παραγ. (β) της αίτησης. Πρέ-
πει να αναφερθεί στο σημείο αυτό ότι εγκαταλείφθηκε το μέρος (α)
30 του αιτήματος θεραπείας για υποκατάστατη επίδοση με δημοσίευ-
ση σε καθημερινή κυπριακή εφημερίδα.

35 Τα στοιχεία για την εξέταση της αίτησης παρέχει η ένορκος δή-
λωση, που την υποστηρίζει, από τον κ. Ν. Δημητρίου, ο οποίος εί-
ναι συνεργάτης του δικηγόρου των αιτητριών. Ο κ. Δημητρίου μας
πληροφορεί ότι για τη συγκέντρωση των στοιχείων που παραθέτει
προέβη σε έρευνα στο γραφείο του Εφόρου Εταιρειών. Οι εναγόμε-
40 νοι λοιπόν είναι ετερόρρυθμη εταιρεία, με εγγεγραμμένο γρα-
φείο σε διεύθυνση στη Λεμεσό. Υπάρχει ένας ομόρρυθμος εταίρος.
Είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία Noris
Mediterranean Shipping Ltd. Έχει όμως διαγραφεί από το μητρώο
εταιρειών. Υφίσταται και δεύτερος ετερόρρυθμος εταίρος, που εί-
ναι εταιρεία του Παναμά. Για την εταιρεία αυτή δεν υπάρχουν αρ-
κετά στοιχεία που να προσδιορίζουν την ακριβή διεύθυνσή της,

όπως προφανώς συμβαίνει με τη γερμανική εταιρεία.

Η προσπάθεια για επίδοση στην εναγομένη απέτυχε. Το κλητήριο ένταλμα επιστράφηκε ανεπίδοτο. Από την έκθεση του Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου Λεμεσού ημερομηνίας 3/3/95 προκύπτει 5
ότι η εναγομένη εγκατέλειψε τη δοθείσα επίσημη διεύθυνση. Είναι η εισήγηση των αιτητριών ότι επίδοση σε ένα από τους ετερόρρυθμους εταίρους είναι επιτρεπτή και έγκυρη ως επίδοση στην εναγομένη. Ο λόγος που προβάλλουν είναι ότι ο εταίρος αυτός έλαβε ενεργό μέρος στη διοίκηση της εταιρείας. Συγκεκριμένα απέστειλαν 10
μηνύματα στον άγγλο δικηγόρο των αιτητριών σε δύο περιπτώσεις, στις 29/9/94 και 20/12/94, με τα οποία ανέλαβαν για λογαριασμό τους και εκ μέρους της εναγομένης να μην εγείρουν για ορισμένη περίοδο θέμα παραγραφής των απαιτήσεών των αιτητριών υπό τον όρο που αναφέρεται στα έγγραφα αυτά. Ας σημειωθεί 15
ότι έχουν επισυναφθεί φωτοαντίγραφα στην ένορκη δήλωση Δημητρίου.

Ο λόγος διαγραφής του ομόρρυθμου συνταίρου από το μητρώο, όπως αναφέρει ο Ν. Δημητρίου στην παράγραφο 8, είναι η 20
προηγηθείσα ανάκληση άδειας που είχε χορηγήσει στην εταιρεία η Κεντρική Τράπεζα. Περαιτέρω λεπτομέρειες δεν μας παρέχονται. Η διαγραφή έγινε στις 30/9/94. Συνεπώς, κατά την εισήγηση, τα διαβήματα της Bayerische Lloyd A.G., στις 29/9/94 και 20/12/94, 25
δείχνουν ότι είχε ανάμειξη στη διοίκηση της εναγομένης την οποία και ελέγχει. Για να καταλήξει στο επιχείρημα ότι με αυτό τον τρόπο η ευθύνη του ετερόρρυθμου συνταίρου επεκτάθηκε, κατά το Άρθρο 49 του περί Ομορρυθμών και Ετερορρυθμών Εταιρειών και Εμπορικών Επωνυμιών Νόμου, Κεφ. 116, πέραν της εισφοράς του σε όλα τα χρέη της εναγομένης. Επικαλούνται ακόμα το 30
Άρθρο 19 του Νόμου και τις δυσμενείς επιπτώσεις στα δικαιώματα των εναγουσών που θα έχει η τυχόν άρνηση του Δικαστηρίου να εκδώσει το αιτούμενο διάταγμα.

Η επίκληση του Άρθρου 19 είναι πιστεύω άσχετη. Αφορά γενικά 35
τη γνώση θεμάτων από συνταίρο, που συνήθως χειρίζεται τις εταιρικές υποθέσεις, η οποία αποδίδεται και στο συνεταιρισμό. Την πραγματική φύση της διάταξης εξηγεί ο Lindley, "Law of Partnership", 14η έκδοση (1979) σ. 260:

40
"When it is said that notice to one partner is notice to all, what is meant is (1) that a firm cannot, in its character of principal, set up the ignorance of some of its members against the knowledge of others of whose acts it claims the benefit, or by whose acts it is

bound; and (2) that when it is necessary to prove that a firm had notice, all that need be done is to show that notice was given to one of its members who habitually acts in the partnership business. The expression means no more than this; and although every person has notice of what he himself does, it would be absurd to hold that a firm has notice of everything done by each of its members.”

10 Βλέπε επίσης στη σ. 839 την επικεφαλίδα “Limited partners”. Η καθοδήγηση από το αγγλικό σύγγραμμα είναι επιτρεπτή δεδομένου ότι το Άρθρο 19 είναι ακριβώς το ίδιο με το Άρθρο 16 της Partnership Act, 1890. Περαιτέρω δεν νομίζω ότι η πρόνοια του Άρθρου 49, που προβλέπει για τη διευρυμένη ευθύνη ετερόρρυθμου συνταίρου, ο οποίος αναμειγνύεται στη διαχείριση των υποθέσεων της εταιρείας, συσχετίζεται άμεσα με το θέμα επίδοσης του κλητηρίου εντάλματος και υπεράσπισης της αγωγής. Αν φυσικά θεωρηθεί ότι με τη συγκεκριμένη πράξη της η γερμανική εταιρεία προέβη σε ενέργεια που ενεργοποιεί τη διάταξη. Ένα άλλο θέμα είναι και η υπόσταση της εναγομένης ως διαδίκου ενόψει της διαγραφής της ομόρρυθμης εταιρείας, που ήταν ο μόνος γενικός συντάιρος, πριν από την καταχώριση της αγωγής και των προνοιών του Άρθρου 47(2) του Νόμου, που προσδιορίζουν την υπόσταση και τη σύνθεση τέτοιας μορφής και διάθροωσης εταιρείας.

25 Η διαγραφή του νομικού πλαισίου εξέτασης της αίτησης αρχίζει απαραίτητα από το θεσμό 19 του περί Δικαιοδοσίας Ναυτοδικείου Διαδικαστικού Κανονισμού:

30 “19. A writ of summons against a firm may be served by leaving with any member of the firm, or any person appearing at the time of service to have the management of the business of the firm, an office copy of the writ.”

35 Και συμπληρώνεται με το θεσμό 237 που καθιστά, υπό τις συνθήκες που αναφέρει, εφαρμοστέες τις αγγλικές δικονομικές διατάξεις. Την εγκυρότητα της επίδοσης σε εταιρεία οργανωμένη πάνω στη βάση ετερόρρυθμης εταιρείας πραγματεύεται η αγγλική Δ.48α. Η επίδοση σε ετερόρρυθμο συντάιρο δεν κρίνεται έγκυρη και δεσμευτική για την εταιρεία. Αυτό προκύπτει από το παρακάτω σχόλιο στην Annual Practice του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Αγγλίας του 1959 στη σ. 1157. Ας σημειωθεί ότι το Άρθρο 6 της Limited Partnerships Act του 1907, που αναφέρεται στο παρακάτω κείμενο, είναι πανομοιότυπο με το Άρθρο 49 του Κεφ. 116:

“(2) ... The first method of service prescribed by that Rule, viz.:
“upon one or more of the partners”, should apparently be read as
excluding a limited partner. The Limited Partnerships Act, s. 6,
provides that a limited partner “shall not take part in the
management of the partnership business, and shall not have power
to bind the firm”. It would appear from this that if the limited
partner cannot bind the firm, neither can the firm be bound by
service of legal process upon him. Therefore the writ should be
served only on the general partners, or the person in control of the
business, not on the limited partners.”

Θα μπορούσα τέλος να παρατηρήσω ότι με τους νέους αγγλι-
κούς θεσμούς (που δεν ισχύουν εδώ), στους οποίους αναφέρθηκε
ο κ. Κατσικίδης, δεν φαίνεται να άλλαξε η κατάσταση όπως ανα-
φέρει ο Lindley στη σ. 846:

“Under the rules, service upon any partner of the writ in an
action against the firm in the firm name is good service on the
firm, but it may be a question whether the rule will apply so as to
make service upon a limited partner good service on the firm.”

Η αίτηση για υποκατάστατη επίδοση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.